

[Drachmann.]

træde som Dobbeltmenneske. Men efter at vi har hørt det ærede Medlem Hr. Himmelstrup udtale, at han af Hensyn til de Konservative i Aar vilde stemme anderledes end sidste Gang, er der Anvendelse for adskillig gymnastisk Færdighed paa det Omraade, vi her behandler. Jeg vil blot haabe, at der, naar vi næste Gang behandler dette Spørgsmaal, da maa være virkelig Enighed tilvejebragt, og for mit Vedkommende skal jeg udtale Troen paa, at dette vil ske.

Det ærede Medlem Hr. Stauning mente at kunne udtale, at nu var den Stund oprundet, hvorefter den højtærede Statsminister havde lyst i sin Tale i December, da der var skabt Klarhed over de Konservatives Toldplaner. Ja, jeg tror, at man med fuldt saa stor Ret kan sige, at der i Virkeligheden nu er skabt Klarhed over Socialdemokratiets saakaldte Toldplaner. Thi naar det ærede Medlem Hr. Stauning beklager sig over, at hans Ændringsforslag ikke var blevet taget til Følge fra anden Side, at man ikke var gaaet ind i en positiv Forhandling herom, er jo Sagens Kærne den, at Socialdemokratiet, i Stedet for at gaa ind i en Forhandling om det foreliggende Forslag, i Sommer opstillede et i øvrigt særlig af dem opfundet System, som de atter falder tilbage paa nu, og som er udtrykt i den foreliggende Betænkning. Kardinalens skaben ved dette System er, at det ikke er noget egentligt toldpolitisk System. Det er en hidtil og andetsteds ukendt Kombination af Importafgift, altsaa Told, og direkte Tilskud, som beklageligvis blot har den Fejl — men unægtelig ogsaa en Hovedfejl —, at det ikke kan udføres i Praksis. Det forekommer mig, at hvis Socialdemokratiet havde haft virkelig alvorlige Hensigter og med Energi havde villet gaa ind for disse Sager, skulde det have rettet sig efter de Anker, der er kommet frem, den Kritik, der har vist, at dette System, saa teoretisk anerkendelsesværdigt det i øvrigt er, ikke kan udføres i Praksis.

Det ærede Medlem Hr. Stauning gjorde selv nogle Bemærkninger om nogle Besvarelser, der i et andet Udvalg er kommet fra visse kriseramte Industrier paa det Spørgsmaal, om man kunde anvende dette System, og det ærede Medlem Hr. Himmelstrup omtalte de samme Besvarelser. I Tilslut-

ning hertil vil jeg sige, at med disse Besvarelser er der een Gang for alle rammet en Pæl igennem den Paastand af Socialdemokratiet, at de kriseramte Industrier i Virkeligheden ønskede de Foranstaltninger, man allerede tidligere havde foreslaaet, altsaa denne Kombination af Tilskud og Importafgifter, men af politiske Grunde er vejet udenom. Man har nu henvendt sig direkte til de kriseramte Industrier, og de har klart og tydeligt, som det forhaabentlig vil fremgaa af den Betænkning, der fremkommer fra det paagældende Udvalg, erklæret, at de ikke og hvorfor de ikke kan anvende det System, og det forekommer mig, at under den lange Diskussion herom havde det været Socialdemokraternes Pligt at imødegaa det, at vise, at dette System alligevel kunde anvendes, og, hvis det ikke kunde anvendes, bøje sig for de foreliggende Forhold. Det havde forhaabentlig ført til en virkelig Realitetsforhandling. Det havde vel ogsaa ført til, at man havde forladt dette Fata Morgana, der var stillet op, og var gaaet ind paa den konservative Linie, ikke fordi den er konservativ, men fordi den indeholdt den prøvede Toldlinie, som selvfølgelig er den eneste farbare, naar man overhovedet vil den Vej ud: gennem Paalæg af Importafgift at give den indenlandske Produktion det Pusterum og den større Bevægelsesfrihed, den unægtelig trænger til.

Det ærede Medlem Hr. Stauning anførte dernæst, at vort Forslag var noget nyt, og at det ingen Lighed havde med vore Forslag fra i Sommer; vi havde nu forladt disse Forslag, og vi havde maaske dermed forladt en bestemt Politik overhovedet. Jeg vil blot sige, at der er noget, vi har forladt, og noget, vi har afviklet, men det er ganske vist ikke det, der staar i det saakaldte konservative Hovedorgan, fra hvis ledende Artikel jeg paa dette Punkt maa tage bestemt Afstand, ogsaa paa mit Partis Vegne. Thi det, der er afviklet, er nemlig de konkrete Forslag, som vi i Fjor fremsatte. Vi fremsatte specielle Toldlovsforslag i Tillid til Regeringens bestemt udtalte Ønske om fordomsfri og tilmed nogenlunde omgaaende Behandling. Vi fremsatte altsaa bestemte Forslag i Tro til, at de kunde gennemføres her i Rigsdagen. Men Behandlingen trak ud, Resultatet blev tilmed til sidst negativt, og vi kunde da ikke være blinde for — for vi er